

प्रक्षुद्य,	प्रक्षोद्य,	प्रक्षुत्स्य,	प्रचोक्षुद्य ;
क्षोदम् २, } क्षुत्त्वा २, }	क्षोदम् २, } क्षोदयित्वा २, }	क्षुत्सम् २, } क्षुत्सित्वा २, }	चोक्षुदम् २ ; } चोक्षुदित्वा २. }

(315) “ शुध बुमुक्षायाम् ” (IV-दिवादि:-1190. अक. अनि. पर.)

क्षोधक:-धिका,	क्षोधक:-धिका,	¹ क्षुत्सक:-त्सिका,	चोक्षुधक:-धिका ;
क्षोद्धा-द्धी,	क्षोधयिता-त्री,	क्षुत्सिता-त्री,	चोक्षुधिता-त्री ;
² क्षुध्यन् ^A -न्ती,	क्षोधयन्-न्ती,	क्षुत्सन्-न्ती ;	—
क्षोत्स्यन्-न्ती-ती,	क्षोधयिष्यन्-न्ती-ती,	क्षुत्सिष्यन्-न्ती-ती ;	—
—	क्षोधयमानः,	—	चोक्षुध्यमानः ;
—	क्षोधयिष्यमाणः,	—	चोक्षुधिष्यमाणः ;

क्षुत्-क्षुध-क्षुधौ-क्षुधः ;	—	—
³ क्षुधितम्-तः,	क्षोधितः,	क्षुत्सितः,
⁴ क्षुधः,	⁵ क्षोधुकः, क्षोधः,	क्षुत्सुः,
क्षोद्धव्यम्,	क्षोधयितव्यम्,	क्षुत्सितव्यम्,
क्षोधनीयम्,	क्षोधनीयम्,	क्षुत्सनीयम्,
क्षोध्यम्,	क्षोध्यम्,	क्षुत्स्यम्,
ईषत्क्षोधः-दुःक्षोधः-सुक्षोधः ;	—	—
क्षुध्यमानः,	क्षोधयमानः,	क्षुत्स्यमानः,

1. ‘हलन्ताच्च’ (1-2-10) इति सनः कित्त्वम् । तेनाङ्गस्य गुणो न । चर्त्तम् । एवमेव सर्वत्र सज्जन्ते प्रक्रिया बोध्या ।
2. ‘दिवादिभ्यः श्यन्’ (3-1-69) इति श्यन् । श्यन्ः द्विद्वावात् अङ्गस्य गुणो न ।
‘शप्श्यनोर्नित्यम्’ (7-1-81) इति नित्यं नुम् ।
3. ‘वसतिक्षुधोरिद’ (7-2-52) इति क्त्वानिष्ठयोः नित्यम् इदम् ।
4. ‘इगुपध—’ (3-1-135) लक्षणः कप्रत्ययः कर्तरि ।
5. ‘लपपत—’ (3-2-154) इत्यादिना विहितः उक्ञ् अस्यापीष्यते—इति क्षीरस्वामी ।

A. ‘शक्यन् गर्वमशक्यमानमनसाम् आस्त्रिद्यदास्योऽकुधं

क्षुध्यद्भक्तदमाप मालिकवरं शुद्धं स सिद्धेप्सितम् ॥’ धा. का. 2-63.

‘का त्वमेकाकिनी भीरु निरन्वयजने वने ।

क्षुध्यन्तोऽप्यधसन् व्यालास्त्वामपालां कथं न वा ॥’ भ. का. 5-66.